

team dust devils

Vervolg.

30 oktober '94. Weer de gehele dag wind met stormkracht. Bovendien krijgen we zware regenval, maar gelukkig verandert dat in miezer om later geheel op te houden. Ondanks het sombere weer zijn we allemaal precies om 9 uur aanwezig, de gehele kust is voor ons. We oefenen 5 ½ uur op de mini-routine met de nieuwe van gaas voorziene Speedwings. Hoewel het windvenster beperkt is, vliegen de vliegers vlot en gracieus. Het wordt onze beste prestatie tot nu toe; de onderlinge afstand is verbeterd en we maken minder stomme crashes. We zijn goed geconcentreerd. Onze multi-taal woordenschat bevatten nu: "dubbele zoutedrop, diagonal split, dobbelsteen split, split with spins, squares, diamonds, pallel eight, ground sweep with spin + loop, burst from split, walking stick en powerdives + burst". Stef breekt de vleugelstokken van zijn vlieger 5 keer. Hij is de recordhouder, Paul volgt met 3 breuken in dezelfde vlieger.

6 november '94. Eindelijk schijnt de zon tussen de wolken. De wind komt uit het zuiden en zuid-oosten en is daarom wat turbulent. We laten eerst de Powerhouses op, maar die trekken te hard. We schakelen daarom over naar de gaas-Speedwings, maar die trekken te weinig. Uiteindelijk gaan we over naar de Super Speedwings, die precies goed reageren. We verloren met het wisselen 1 ½ uur. Ondanks de late start wordt het een bevredigende 4 uur durende oefening. De concentratie was goed en geen crashes en geen breuken. Voor de eerste maal deze week waren we tevreden over onszelf. Richard moet 's-middags werken, daarom breken we eerder op dan gebruikelijk. Gedurende deze week maken Richard, Nop en ik een extra praktijkbeurt. De wind heeft weer stormkracht en daarom vliegen we met de gaas-Speedwings. Door de vermoeidheid van de afgelopen dagen oefenen we maar een paar uur.

13 november '94. Vier van ons zijn in IJmuiden voor de jaarlijkse vergadering van BV Nederland (STACK NL), die in een strandcafé wordt gehouden. Richard moet werken. Het is interessant het werk van deze jonge organisatie bij te wonen - we zijn blij slechts waarnemers te zijn. Na de vergadering gaan we allemaal naar buiten om te vliegen. Het enige team dat we zien bestaat uit vijf 10 jarigen, die door een volwassene gecoached worden. Ze dragen al team-uniformen en vliegen dezelfde vliegers. Ze moeten serieus genomen worden. De kust hier is prachtig en is minder druk dan op enige zondag in Scheveningen. Er zijn veel buggys aanwezig. Nop kijkt verlangend in hun richting. We oefenen 3 uur hoofdzakelijk met Speedwings (later met gaas-Speedwings) zonder enige schade! Vlak voor het inpakken en vertrekken houdt Nop het niet langer en

springt in een buggy voor een korte rondrit op het strand.

20 november '94. Het is de laatste keer dat het team gaat oefenen voor Nop en ik voor zes weken naar Senegal vertrekken. Het is de eerste keer dat we absoluut niet kunnen vliegen. De wind is woest, 8 - 9 Bft en ik kan mijn vlieger niet meer dan 5 minuten in de lucht houden. We vliegen 10 minuten en geven het op. Erg frustrerend.

Nop heeft een 2 ½ minuten free-style routine op zijn computer ontworpen, die we in kleur op de laatste avond voor de winterpauze kunnen bekijken. Het ziet er goed uit.

We hebben nog steeds geen definitieve competitie-data. Dat maakt het vooruit plannen erg moeilijk, speciaal voor Richard die onregelmatige werktijden heeft. De knie van Stef zal binnen 8 maanden geopereerd moeten worden, dat zal zeker 6 weken immobiliteit en nog eens 6 weken voor herstel betekenen. We zijn het eens, dat hij in het team moet blijven tot dat hij weer in staat is deel te nemen. We zijn niet over-enthousiast over onze totale prestatie tot dusver en we besluiten onze praktische oefeningen te verhogen tot tweemaal per week. We kunnen allemaal op donderdag (Nop die in een vliegerwinkel werkt gaat zaterdag werken, Richard kan zijn werkschema laten aanpassen, Paul heeft een aantal vrije dagen van het vorige jaar over en ik ben een gelukkige freelancer). Alleen Stef kan geen extra vrije dag per week opbrengen, maar aangezien hij een periode uit het team moet stappen vanwege de operatie, besluiten we de precisie training op donderdagen en de ballettraining op zondagen te houden. Richard en ik hebben nog met zijn tweeën een optreden deze week. Het weer is prachtig en er staat een milde zeebries 3-4 Bft. Uiteindelijk gebruiken we

weer onze Powerhouses en kwamen tot een complete precisie-routine.

8 januari '95. Er is anderhalve maand voorbij gegaan en het is goed elkaar weer terug te zien. Ons team komt voor onze wekelijkse praktijkoefening 's-avonds samen voor stick-oefening. We moeten terug naar de computer om onze routine weer op te nemen, niemand heeft tussentijds nog geoefend. Uiteindelijk beschikken we over een aantal competitie-data, zodat we plannen kunnen maken. Onze eerste internationale competitie zal in Berck Plage Frankrijk gedurende het tweede weekend van april zijn. We hebben vier maanden om ons nummer voor elkaar te krijgen.

Op zondag ontmoeten we elkaar 30 minuten later dan gebruikelijk, om 09.30 uur omdat niemand eerder met het vriesweer uit zijn bed kan komen. Dankzij het onplezierige weer (motsneeuw, kou, wind uit het zuidoosten 5-6 Bft) zijn er weinig mensen op het strand. Ons is ter kennis gekomen dat de Dikehoppers in november uit elkaar zijn gegaan (dat verklaart hun lange afwezigheid) en dat de helft van het team een nieuw team heeft geformeerd met de naam Sky Bandits. Hun oefenplaats is zuidelijker in 's-Gravenzande. We nemen het breedste gedeelte van het strand in gebruik, waar anders de Dikehoppers oefenden. Niettegenstaande de lange onderbreking hadden we een veelbelovende 5 uur durende training. Dankzij de stick-oefeningen hadden wij vrij spoedig de routine met de Speedwings met weinig ongelukjes te pakken. We realiseerden zelfs - zonder crashes - wat we genoemd hebben de "Zelfmoord formatie".

19 en 26 januari '95. We beschikken nu over een nogal gek assortiment teamvliegers: Sputniks voor lichte wind, Powerhouses voor middelmatige wind, normale Speedwings voor